

eller uden for den sprogligt naturlige forståelse af udtrykket »øver vold«.

For så vidt angår spørgsmålet om betydningen af uagtsomme skader og sagesløshed hos offeret henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 3.3.

Ved de såkaldt sammensatte forbrydelser, herunder voldtægt og røveri, hvor vold kan indgå som tvangsmiddel, skal der kun straffes i sammenstød med voldsbestemmelserne, hvis den anvendte vold er omfattet af § 245 eller § 246.

Den foreslåede bestemmelse i § 245 vedrører to tilfælde af kvalificeret vold, i hvilke maksimumsstraffen for vold forhøjes til 4 års fængsel. Anvendelsen af § 245 medfører ikke obligatorisk, at der skal idømmes en straf over maksimum i § 244. Når lovens betingelser er opfyldt, vil bestemmelsen kunne anvendes som grundlag for en straf, der ligger under maksimum i § 244, men på den anden side over det almindeligt anvendte straffniveau for voldsforbrydelser af ordinær type.

§ 245, stk. 1, omfatter den vold, der efter sin beskaffenhed må betegnes som særlig rå, brutal eller farlig, eller som har karakter af mishandling.

Legemsangreb af særlig rå, brutal eller farlig karakter tænkes afgrænset på samme måde som hidtil efter den gældende bestemmelse i § 244, stk. 2. Som eksempler på forhold, der vil være omfattet af § 245, stk. 1, kan nævnes volds handlinger begået under anvendelse af våben, såsom geværer, pistoler, økser, knive m.v., og kast med genstande, der kan påføre offeret ikke uvæsentlige skader. Slag med redskaber, som f.eks. ølflasker, stave, kæder m.v. vil efter omstændighederne også være omfattet af bestemmelsen. Også vold, der udøves uden anvendelse af redskaber og våben, kan være omfattet af § 245, stk. 1. Således må håndkantslag mod halsen, kvælergreb og i almindelighed også spark i ansigtet betegnes som vold af særlig rå, brutal eller farlig karakter. Når der anvendes våben, vil der samtidig ofte være grundlag for også at anvende § 245, stk. 2, om forsætlig legemsbeskadigelse. Om anvendelse af § 246 henvises til bemærkningerne nedenfor.

Ved mishandling, der i dag er beskrevet i § 244, stk. 3, 2. pkt., forstås en gentagen voldsudøvelse over en vis tidsperiode mod et mere eller mindre værgeløst offer, typisk et barn eller en ægtefælle. Udtrykket mishandling vil få selvstændig betydning i de tilfælde, hvor den vold, der anvendes, ikke er af særlig rå, brutal eller farlig karakter.

Efter § 245, stk. 2, straffes den, der forsætligt tilføjer en anden person skade på legeme eller helbred. Ikke kun den fysiske, men også den psykiske helbredstilstand er omfattet. »Skade« skal forstås i overensstemmelse med hidtidig praksis. Som skade anses

efter praksis bl.a. udslåede eller beskadigede tænder, snitsår eller flænger, der kræver syning, en brækket finger eller tå, og hjernerystelser (bortset fra de letteste).

En afgørende betingelse for anvendelse af bestemmelsen er, at gerningsmanden har handlet med forsæt til at tilføje den pågældende skade, jf. straffelovens § 19. Kan skadetilføje alene tilregnes gerningsmanden som uagtsom, falder forholdet uden for § 245, stk. 2.

Foreligger der særdeles skærpende omstændigheder i forbindelse med en overtrædelse af § 245, henhører forholdet under § 246.

§ 246 omfatter de groveste former for vold og giver mulighed for at idømme straf af indtil 8 års fængsel. En anvendelse af den foreslåede bestemmelse i § 246 vil for det første altid forudsætte, at volden er omfattet af § 245. Enten skal der være handlet med forsæt til legemsskade (§ 245, stk. 2), eller også skal volden være »af særlig rå, brutal eller farlig karakter«, eller der skal foreligge mishandling (§ 245, stk. 1). Dernæst skal der i øvrigt foreligge »særdeles skærpende omstændigheder«, og det er fremhævet, at denne bedømmelse kan skyldes voldens grove beskaffenhed eller dens alvorlige følger. Det sidstnævnte led vil omfatte forsætlig og uagtsom påførelse af meget betydelig legemsskade, herunder varig invalidering, samt uagtsom forvoldelse af dødens indtræden – alt som nævnt under den forudsætning, at volden er omfattet af § 245.

Som nævnt ovenfor i de almindelige bemærkninger under pkt. 3.3. tænkes § 246 bl.a. anvendt i sager om grov vold, herunder skud med våben eller stik med kniv, hvor offeret er afgået ved døden, men hvor der ikke kan bevises forsæt til drab efter § 237.

Hvor der ikke er tale om voldsfølger som skærpende omstændigheder, vil § 246 omfatte de groveste tilfælde blandt dem, der er omfattet af § 245, stk. 1.

Til nr. 3

Den nugældende bestemmelse i § 248 indeholder i stk. 1 en regel om betydningen af samtykke til legemsangreb. Denne regel foreslås som anbefalet af Straffelovrådet ophævet som overflødig.

Bestemmelsen i den gældende § 248, stk. 2, om strafnedsættelse og strafbortfald ved legemsangreb begået i forbindelse med slagsmål og i tilfælde, hvor den angrebne har øvet gengæld mod angriberen, bevares med en formulering, der er lidt ændret som en konsekvens af den ændrede opbygning af voldsbestemmelserne i §§ 244–246.

Affattelsen af § 248 er i overensstemmelse med Straffelovrådets forslag. Der henvises til betænkning